

Jeg vil dog gerne understrege, at regeringen er fuldt opmærksom på problemstillingen, og den besluttede for godt et år siden, at alle nye lovforslag skal ledsages af en erhvervsøkonomisk konsekvensvurdering, hvis forslagene skønnes at have væsentlige virkninger på erhvervenes omkostninger. Jeg kan oplyse, at dette arbejde sker i Erhvervsministeriets regi, og at denne indsats er blevet opprioriteret i ministeriet.

I øvrigt vil jeg gerne henlede spørgerens opmærksomhed på besvarelsen af spørgsmål nr. S 156 (stillet af Kristian Thulesen Dahl) den 3. november 1994, hvori der bl.a. er udarbejdet en redegørelse for de administrative byrder, virksomheder pålægges som følge af offentlige reguleringer. Besvarelsen er vedlagt. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 503

Til skatteministeren (2/1 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor der skal betales skat af et firmas betaling for en medarbejders brug af en offentlig parkeringsplads, mens det er skattefrit at anvende en parkeringsplads, som en virksomhed har anlagt til sine medarbejdere?«

Begrundelse

Skattemyndighederne i Odense har i deres nidkære misundelsesjagt på byens skatteborgere udtænkt et nyt skatteobjekt, nemlig virksomheders betaling for deres medarbejders brug af offentlige parkeringspladser.

For det første er det jo det offentlige, som har skabt problemer gennem indførelse af betaling på alle offentlige parkeringspladser i byerne, samtidig med at antallet af parkeringspladser er reduceret til gene for de folk, som har deres arbejde i byerne. Medarbejdere, som skal betale for at holde på parkeringsplads i den samlede arbejdstid, burde have fradrag for denne politikerpålagte gene.

For det andet kan en virksomhed jo anlægge en egentlig parkeringsplads, hvis ellers myndighederne vil godkende denne, og derved stille parkeringsplads til rådighed for virksomhedens kunder, leverandører og medarbejdere. I det til-

fælde tales der ikke om, at medarbejderne modtager en skattepligtig gave.

Nærværende spørgsmål er en invitation til ministeren. Ministeren gives lejlighed til at få meddelt skattemyndighederne i Odense og det øvrige land, at de ikke skal drive klapjagt på de borgere, som er tvunget til at holde på betalingsparkeringspladser.

Svar (10/1 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Lønmodtagere kan efter Landsskatterettens praksis ikke fradrage udgifter til parkering ved arbejdsstedet. Udgiften til befordring mellem hjemmet og arbejdsstedet er en privat udgift, for hvilken der imidlertid er indrømmet et standardiseret fradrag efter ligningslovens § 9 C. Der kan ikke i stedet indrømmes fradrag for faktiske udgifter og således heller ikke for udgifter til parkering ved arbejdsgiverens adresse. I det omfang en arbejdsgiver refunderer den ansattes private udgifter til parkering, er det refunderede beløb skattepligtigt for modtageren.

Parkering på arbejdsgiverens egne eller lejede parkeringspladser beskattes som udgangspunkt ikke. Når der ikke sker beskatning i denne situation, er det ud fra de samme hensyn, som gør sig gældende i forbindelse med andre personalegoder som f.eks. adgang til firmakantine med subsidierede priser. Selv om arbejdsgiveren her gennem sit tilskud afholder en privat kostudgift for den ansatte, hvilket principielt er skattepligtigt, undlader man i praksis at beskatte den ansatte. Det skyldes, at det er vanskeligt at opgøre den økonomiske værdi for den enkelte ansatte.

I tilfælde, hvor den ansatte benytter arbejdsgiverens egen eller lejede parkeringsplads, er den økonomiske værdi for den ansatte lig med den sparede private parkeringsomkostning. Denne værdi vil være afhængig af den enkeltes faktiske brug af parkeringspladsen og af prisen på alternative parkeringsmuligheder, herunder muligheden for gratis parkering. Skattemyndighederne har ingen reel mulighed for at kontrollere den enkeltes brug af parkeringspladsen og kan derfor heller ikke opgøre værdien heraf.

Det er derimod muligt at opgøre den enkelte ansattes private udgift til parkering i de situationer, hvor arbejdsgiveren refunderer udgiften. Det er denne mulighed for individualisering, der gør, at arbejdsgiverens refusion af den private udgift beskattes.